

OLE VARMA JUMALASTA

Ja tässä lukee tällä tavalla:

Ja tisbeläinen Elia, eräs Gileadiin asettuneita siirtolaisia, sanoi Ahabille: Niin totta kuin HERRA, Israelin Jumala, elää, jonka edessä minä seison: näinä kolmena vuotena ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani kautta.

Ja hänelle tuli tämä HERRAN sana:

Mene pois täältä ja käänny itään päin, ja kätkeydy Keritin—Keritin (tarkoitin sanoa) purolle, joka on Jordanin itäpuolella.

Sinä saat juoda purosta; ja minä olen käskenyt kaarneiden elättää sinua siellä. . .

Niin hän meni ja teki HERRAN sanan mukaan: hän meni ja asettui Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella.

Ja kaarneet toivat hänelle leipää ja lihaa aamuin sekä leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta.

Mutta jonkun ajan kuluttua puro kuivui, koska siinä maassa ei ollut satanut.

Ja hänelle tuli tämä HERRAN sana:

”Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta ja asetu sinne: katso, minä olen käskenyt leskivaimon elättää sinua siellä.”

Niin hän nousi ja meni Sarpatiin. Ja, kun hän tuli kaupungin portille, niin katso, siellä oli leskivaimo keräilemässä puuta: hän huusi tälle ja sanoi: ”Tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni.”

Kun hän meni hakemaan, huusi hän hänelle ja sanoi: ”Tuo minulle myös palanen leipää kädessäsi.”

Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin HERRA, sinun Jumalasi elää, minulla ei ole leipäkakkuaakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa, ja vähän öljyä astiassa; ja katso, kerättyäni pari puuta, minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni syödäksemme ja sitten kuollaksemme.”

Niin Elia sanoi hänelle: ”Älä pelkää; mene ja tee, ninkuin olet sanonut; mutta leivo minulle ensin pieni kaltiainen ja tuo se minulle, leivo sitten itsellesi ja . . . pojallesi.

Sillä näin sanoo HERRA, Israelin Jumala: Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta, siihen päivään asti, jona HERRA antaa sateen maan päälle.”

Niin hän meni ja teki, niinkuin Elia oli sanonut; ja hänellä sekä myös Elialla ja vaimon perheellä oli syötävää pitkäksi aikaa.

Jauhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä puuttunut astiasta, sen HERRAN sanan mukaan, jonka hän oli Elian kautta puhunut.

Tämän aamun aiheeksi, juuri ennen kuin matkustan meren taakse, olen valinnut tästä tekstin: *Ole varma Jumalasta.*

² Ja nyt, Herra, siunaa Sanasi, kun Se puhutaan, ja voikoon Pyhä Henki vangita mielemme ja ajatuksemme, ja valmistaa meidät Hänen vierailuaan varten, pyydettyämme Häntä tulemaan. Sillä me emme tule Herran huoneeseen tullaksemme nähdyksi, tai nähdäksemme, vaan oppiaksemme Sinusta, ja ymmärtääksemme Sinun luonteestasi, ja Sinun tiestäsi, ja Sinun asioistasi, jotta voisimme kohdata elämän ongelmat todellisella varmuudella, varmana Jumalasta. Suo se, Herra. Jeesuksen nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

³ Sen on täytynyt olla kauhea aamu. Oli niin kuumaa ja pöyistä, ja ihmiset olivat kaduilla, nälkäisinä, ja maa oli niin kuuma, että se oli valmis palamaan. Kaikki tämä oli heijastumaa heidän synneistään ja moraalisesta rappeutumisestaan.

⁴ Katsokaahan, Ahab hallitsi Israelissa tuohon aikaan, tai Israelia, ja hän oli pahin kaikista Israelin kuninkaista. Niin paha kuningasta, kuin Ahab ei ollut koskaan ollut, sillä hän, vaikka häntä oli opetettu, ja hän tiesi paremmin, hän ei lakannut suuttuttamasta Jumalaa kaikessa siinä, mitä hän teki. Vaikka hänellä oli loistava sotilaallinen järjestelmä, ja kansasta oli tullut hyvin vauras hänen valtakautensa aikana, mutta kuitenkin ette voi suuttuttaa Jumalaa ja odottaa selviävänne kovin pitkään.

⁵ Ja sitten häissään, sen sijaan, että hän olisi nainut oman kansansa keskuudesta, hän meni ja nai syntisen, epäjumalanpalvojan, joka palvoi epäjumalia. Hän nai Iisebelin. Ja Iisebel ei ollut uskovaainen.

⁶ Eikä yhdenkään uskovaisen pitäisi koskaan mennä naimisiin uskosta osattoman kanssa, ei missään tapauksessa. Heidän tulisi aina mennä naimisiin uskovaisten kanssa.

⁷ Mutta Ahab oli tehnyt tämän pahan teon. Ja epäilemättä Iisebel oli kaunis nainen. Ja hän oli ihastunut siihen miltä hän näytti, sen sijaan, mitä hän oli. Niin monet ihmiset tekevät tämän saman virheen tänäkin päivänä.

⁸ Ja hän oli tuonut epäjumalanpalvonnan kansakuntaan, kansan keskuuteen. Ja kansa, papit, heidän sananpalvelijansa, olivat joutuneet tämän suuren yleisen mielipiteen uhriksi.

⁹ Ja se on juuri kuva meidän maastamme tänä päivänä. Me olemme joutuneet yleisen mielipiteen alle. Epäilemättä papit

ajattelivat, että se olisi oikein, kunhan heidän hallituksensa hyväksyisi sen. Mutta minä en välitä siitä, mitä hallitus hyväksyy, sen on oltava sitä, mitä Jumala hyväksyy. Ja kansa ajatteli, että olisi hyväksyttävää osallistua joihinkin heidän maailmallisiin asioihinsa.

¹⁰ Ja joku saattaa pyytää minua selventämään sitä, mitä juuri sanoin, että se oli tarkka kuva tästä päivästä. Me emme ehkä ajattele olevamme epäjumalanpalvojia, mutta me olemme. Ja hallitus kannattaa sitä. Ihmiset tänä päivänä ovat epäjumalanpalvojia, koska he—he palvovat epäjumalia. Jotkut heistä palvovat filmitähtiä epäjumalinaan. Jotkut palvovat rahaa epäjumalinaan. Ja jotkut palvovat televisiotähtiä epäjumalinaan. Mutta kaikki, minkä sinä laitat Jumalan edelle, on epäjumala, olkoon se mitä hyvänsä.

¹¹ Jopa Saatana, meidän suuri vastustajamme, on niin älykäs, että hän laittaa joskus jopa seurakunnan Jumalan edelle. Teillä saattaa olla hieno seurakunta. Se voi olla hieno rakennus, tai se voi olla hieno kirkkokunta. Ja vielä, se saattaa olla hieno ihmisjoukko, mutta älä anna minkään tulla Jumalan edelle sydämessäsi. Mikä tahansa, mikä on Jumalan edellä, on epäjumala.

¹² Ja nämä ihmiset tiesivät, etteivät he olleet hengellisiä niin kuin ennen, muiden kuninkaiden aikana. Ja he ajattelivat, että koska he vain olivat uskonnollinen kansa, niin kaikki olisi hyvin. Ja sillä tavalla mekin olemme tulleet sellaisiksi.

¹³ Joitakin kuukausia sitten puhuin erään hienon ystäväni kanssa. Ja hän sanoi: ”Veli Branham, minä uskon, että sinä laitat Yhdysvallat liian ahtaalle.” Hän sanoi: ”Sinä jyliset aina syntiä vastaan, ja kuinka Jumala tulee rankaisemaan tätä kansakuntaa.”

¹⁴ Minä sanoin: ”Hänen on pakko tehdä se ollakseen oikeudenmukainen.”

Hän sanoi: ”Mutta veli Branham, sinä unohdat, että tämä kansakunta on perustettu Kirjoituksille. Ja meidän esi-isämme tulivat tänne, ja Jumala antoi meille tämän perinnön. Ja me olemme uskonnollinen kansakunta.”

¹⁵ Minä sanoin: ”Se on totta, kaikki se. Eikä kukaan tiedä, kuinka minä arvostan tätä kansakuntaa! Mutta katsohan, veljeni, myös Israel oli Jumalan valitsema, ja Hän lähetti sille profeettoja ja suuria miehiä. Mutta Jumala ei voi sietää syntiä. Hän pani Israelin niittämään jokaisen jyvän jonka he kylvivät. Ja jos Hän pani Israelin niittämään sen, mitä he kylvivät, niin Hän panee meidätkin niittämään sen, mitä me kylvimme. Hän ei katso henkilöön.”

¹⁶ Ja me olemme tulleet siihen pisteeseen, että me ajattelemme nojaavamme siihen, mitä meidän esi-isämme tekivät, tai mitä meidän seurakuntiemme suuret perustajat tekivät, mikä heidän

suuri uhrinsa oli Jumalalle, mikä on hienoa ja niin suuresti arvostettua, mutta me emme voi saada pelastusta siitä, mitä he tekivät! Pelastus on henkilökohtainen asia jokaisen ihmisen ja Jumalan välillä. Ei meidän kansakuntamme eikä meidän seurakuntamme kanssa, vaan yksin me vastaamme Jumalan edessä.

¹⁷ Meidän maassamme on tultu siihen, että kaikkein hengellisimpien ihmisten keskellä, joita meillä on, te menette hengellisten miesten ja naisten luokse, ja huomaatte, että jotain puuttuu heidän sydämissään.

¹⁸ Me olemme, viime viikkojen aikana, olen käynyt lävitse joitakin näistä asioista, ja huomannut, että miehet joiden ajattelin olevan asian ytimessä, huomasi kuitenkin, että he painottavat maallisiin asioihin, he kulkevat ja sanovat: ”Jumala antaa minulle suurimman *sen-ja-sen*. Jumala antaa...” Te hämäätte.

¹⁹ Suuret aineelliset asiat eivät aina nojaudu Jumalan tahtoon. Jumala antaa sateen langeta niin vanhurskaille kuin väärillekin. Mutta mitä maailma tarvitsee tänään, ei ole tekouskoa, niin että yrittää teeskennellä itsensä joksikin ja kutsua sitä hengellisyudeksi.

²⁰ Joskus usko tekee suuria ihmeitä, eikä se silti tule hengellisestä sydäimestä. Eikö meidän Herramme sanonutkin, että ”moni on tuleva Minun luokseni tuona päivänä ja sanova: ’Enkö minä ole tehnyt *tätä* ja *tuota* Sinun nimessäsi?’ Ja Minä sanon heille: ’Menkää pois Minun tyköäni, te vääryyden tekijät.’” Mitä on vääräisyys? Se on jotakin, minkä sinä tiedät tehdä oikein etkä tee sitä. ”Minä en koskaan tuntenut teitä,” Hän tulee sanomaan. Ja me elämme siinä ajassa.

²¹ Me emme tarvitse suuria määriä aineellisia asioita tänä päivänä. Meillä on niitä. Me emme tarvitse suurempia kirkkoja. Me emme tarvitse suurempia seurakuntia. Me emme tarvitse lisää ohjelmia radioon tai televisioon. Me emme tarvitse niin paljoa lisää näitä asioita. Mutta se, mitä me tarvitsemme tänä päivänä, ollaksemme hengellisiä, on henkilö, joka nöyrtyy Jumalan edessä, vaikka hänellä ei olisi penniäkään, ja joka rukoilee, kunnes sisällä oleva henki on tyydyttynyt Jumalan hyvyydestä, ja sitten sydämen sisällä syntyy herätys, joka muuttaa asenteen ja ilmapiirin, jossa hän elää.

²² Sinulla ei ehkä ole kenkiä jaloissa, sinä saatat olla pukeutunut ryysyihin, mutta jokin sinun sydämessäsi laulaa Jumalan säveliä. Minä mieluummin haluaisin sen, kuin kaiken rahan maailmasta.

²³ Niinpä ei voida sanoa, että luonnolliset asiat ovat aina merkki Jumalan siunauksesta. Daavid sanoi Herralle, että hän oli nähnyt jumalattoman rehevänä... kuin suuren laakeripuun. Mutta Jumala kysyi häneltä: ”Oletko koskaan tarkastellut

hänen loppuansa?” Riippumatta siitä, kuinka hyviä vaatteita me käytämme, kuinka paljon meillä on syötävää, se ei ole se, mikä menee Jumalan läsnäoloon. Tämä ruumis, jossa me asumme, katoaa huolimatta siitä, miten siitä pidetään huolta. Mutta se on sielu, joka on ihmisessä; se on tuon hengen tila, joka siirtyy elävän Jumalan läsnäoloon.

²⁴ Mutta me pidämme asioita itsestään selvinä. Me ajattelempa, että vain koska me olemme kansakunta . . . Samoin pitivät Ahab ja koko Israel tuona päivänä itsestään selvänä, että kaikki oli hyvin. Heidän pappinsa ja saarnaajansa olivat yrittäneet kertoa heille: ”Kaikki on hyvin. Kaikki on oikein hyvin.” Mutta heillä oli eräs, joka huusi vääryyttä vastaan, koska tämä eräs tiesi, että pyhä Jumala ei voinut olla tyytyväinen epäpyhän uskonnon nykyaikaisiin suuntauksiin.

²⁵ Niin pysy Taivaan Jumala samana tänäkin päivänä. Kaikki vaivannäkömme ja suuret asiat, joita me yritämme tehdä, Jumala ei koskaan tyydy muuhun, kuin täysin pyhitettyyn elämään Hänen edessään.

²⁶ Me saatamme rakentaa kouluja ja pyhäkköjä ja tabernaakkeleita. Meillä saattaa olla organisaatioita. Me saatamme tehdä suuria asioita, mutta kuitenkin Jumala ei tule olemaan tyytyväinen ennen kuin ihmisen sielusta tulee Jumalan alttarilla pyhitetty, vihkiytynyt Jumalan töitä varten. Ja sellaista ei enää löydy.

²⁷ Te huomaatte, että rukouskokouksemme ovat niin heikkoja, vain noin minuutin rukous, sitten vuoteeseen. Me huomaamme, että sitä tapahtuu noin kerran tai kahdesti päivässä. Kun, me kaikki olemme syyllisiä. Meidän kansakuntamme on moraalisesti rappeutumassa. Meillä on Billy Grahameita ja Oral Robertseja kaikkialla. Mutta ennen kuin Amerikan sydämeen syttyy jano palata takaisin jälleen elävän Jumalan luokse, elävään kokemukseen, kuolemattomaan uskoon elävään Jumalaan, me ainoastaan hakkaamme päätämme seinään, niin kuin sanotaan.

²⁸ Me saatamme kävellä rinta pystyssä ja kaulukset käännettynä, ja kävellä kadulla, ja haluta, että meitä kutsutaan ”tohtoriksi” tai ”pastoriksi.” Me saatamme paimentaa suurimpia seurakuntia, mitä maassa on, ja me saatamme olla niin hurskaita kuin vain voimme, ettei kukaan voi osoittaa sormellaan meidän elämäämme. Mutta vasta kun tuo sielu, joka on meidän sisällämme, on tulessa Jumalan puoleen, vasta kun siellä on jotakin, tuo kaipaus Hänen puoleensa! ”Niin kuin peura halajaa vesipurolle, niin minun sieluni halajaa Sinua, oi Jumala.” Vasta, kun me saamme sellaisen kokemuksen!

²⁹ Siksi kommunismi ja muut, tulevat valtaamaan alaa, niin kuin ne tekevät, eikä mikään meidän liittymisemme tule

milloinkaan pysäyttämään sitä. Sen on ennustettu tulevan. Mutta Jumala kutsuu seurakuntaansa.

³⁰ Kuinka tämän pienen naisen onkaan täytynyt olla samaa kaliiperia kuin Elia! Koska yleensä sinun tekosi osoittavat sen, mitä sinä olet. Ja sen lisäksi hänet oli valittu pitämään huolta Jumalan profeetasta. Muistakaa, nainen oli pakana, ei juutalainen.

³¹ Ja tuo maa oli kärventymässä. Ja epäilemättä tämä pieni nainen, ollen tuota kaliiperia, uskovaisen kaltainen. . . Sillä me näemme, että Jumala ei olisi kutsunut häntä, jos hän ei olisi ollut arvollinen pitämään huolta Jumalan profeetasta. Sillä Hän ei olisi koskaan lähettänyt profeettaansa taloon, joka ei ollut arvollinen.

³² Se ei ollut Elian valinta. Se oli Jumalan valinta. Tuo nainen ei käskenyt Eliaa tulemaan. Jumala käski häntä. Hänet oli asetettu puron äärelle. Korpit ruokkivat häntä. Mutta oli Jumalan käsky, että jotakin tulisi tapahtumaan. Ja Jumala varmasti meni uskovaisen luokse, jolla oli Elian kaltainen luonne.

³³ Hän oli leskinainen. Ja me kaikki tiedämme, minkä lävitse hänen, leskinaisen, on täytynyt mennä, jolla on mies kuollut ja nuori poika kasvatettavana.

³⁴ Ja siinä maassa, he olivat riippuvaisia sadostaan. Heillä ei ollut sellaisia hankkeita kuin meillä on nykyään, ja—ja puolustuslaitoksia. He olivat riippuvaisia sadostaan. Ja koska ihmisten vääritys ja heidän moraalinen rappeutumisensa olivat tuoneet kuivuuden maahan, he kaikki siellä näkivät nälkää ja olivat kuolemaisillaan.

³⁵ Ja sitten me huomaamme, että epäilemättä nainen oli rukoillut yö toisensa jälkeen, koko yön, kun hän alkoi nähdä jauhojen ruukussa vähenevän, vähenevän, vähenevän. Ja sen on täytynyt tulla siihen pisteeseen, ettei ruukussa ollut enää kupillistakaan jauhoja jäljellä. Hänellä oli ainoastaan pieni kourallinen jäljellä. Kuolema oli tulossa suoraan portista, hänen oveelleen. Sillä siellä ei ollut enää mitään keinoa saada lisää. Koko kansakunta näki nälkää.

³⁶ Ja öljystä oli vain reilu lusikallinen jäljellä pienessä astiassa. Vain sen verran öljyä ja jauhoja oli hänen ja kuoleman välillä. Hänen on täytynyt tulla todella vilpittömäksi rukouksissaan. Jos se osuu sinun kotiisi, on se hieman vilpittömämpää kuin mitä me olemme tänä aamuna, tietäessämme, että kuolema odottaa ovella.

³⁷ Ja uskon, että voisimme ehkä ajatella kenties tätä, että hän oli rukoillut koko pitkän yön, että vielä yksi päivä ratkaisisi sen. Hän saattoi katsoa pienen, kolme- tai neljävuotiaan poikansa kalpeita huulia. Ja hän saattoi nähdä omien luidensa kuihtuvan, lihan kadotessa niiden ympäriltä. Ja sen on täytynyt olla

kauheaa, kun tämä äiti näkee näiden asioiden tapahtuvan. Ja silti, kädet kohotettuina Jumalan edessä, rukoillen päivin ja öin: ”Nyt meillä on enää kourallinen jauhoja ja lusikallinen öljyä jäljellä.”

³⁸ Tiedättekö, se on outo asia. Antakoon Jumala tämän upota jokaiseen teistä, vaikka ette enää koskaan kuulisi minun saarnaavan uudestaan. Olkoon tämä viestinä. Se on outoa, hyvin outoa, että joskus Jumala tekee asioita tuolla tavalla.

³⁹ Tiedättekö, kun me olemme tunnustaneet syntimme ja täyttäneet jokaisen vaatimuksen, jonka Jumala vaatii. . . Me uskoimme Jumalaan. On asioita, jotka on täytettävä, ja se on Hänen tahtonsa mukaista. Ja me olemme tunnustaneet syntimme, ja oikaisseet kaikki tekemämme vääryydet, tehneet kaiken, minkä tiedämme tehdä. Me olemme täyttäneet jokaisen Jumalan asettaman tai pyytämän vaatimuksen, ja kuitenkin Hän pysyy vaiti. Hän ei vain vastaa meille.

⁴⁰ Olen varma, että puhun tänä aamuna ihmisille, jotka ovat joutuneet tuohon tilanteeseen. Olen itsekin ollut siinä monta kertaa. Kun olen ajatellut elämäni taaksepäin, ja kääntänyt jokaisen kiven, ja huomattuani tehneeni jotakin väärää, menen tunnustamaan sen, ja sanon: ”Herra Jumala, minä oikaisen sen,” ja menen tekemään niin. Sitten tulen taas takaisin ja sanon: ”Nyt, Herra, Sinä olet Jumala; Sinä tulet vastaamaan minulle. Olen varmasti täyttänyt jokaisen pyynnön, minkä Sinä vaadit minulta. Ja jokaisen vaatimuksen, minä olen täyttänyt sen.” Ja kuitenkin Hän ei liikahda, Hän näyttää olevan hiljaa, silloin sinun täytyy olla varma siitä, että Hän on Jumala. Älä lannistu. Ainoa asia on, että sydämessäsi olet varma Jumalasta.

⁴¹ Minun tekstini. Ole ensin varma, ennen kuin teet mitään. Ole sydämessäsi varma siitä, että se on Jumala. Ja kun olet täyttänyt kaiken, mitä Hän sanoi, silloin olet varma siitä, että Hän on Jumala, silloin usko alkaa toimia, juuri silloin. Usko seisoo vakaana, sillä se tietää, että Hän on.

⁴² Ja sinä olet täyttänyt jokaisen vaatimuksen. Sinä uskot, että Hän on, ja usko pysyy vakaana. Oi, ylistetty olkoon Hänen nimensä! Usko ei liikahda, sillä se on varma, että Jumala on ja palkitsee ne, jotka ahkerasti etsivät Häntä.

⁴³ Upotkoon tämä syvälle älköönkä koskaan lähtekö teistä, Branham tabernaakkeli. Jos sinä olet täyttänyt Jumalan vaatimukset ja sydämessäsi uskot, että Hän on, Jumala vain koettelee sinun uskoasi, sillä hän rakastaa tehdä niin. Sinä olet tunnustanut syntisi ja täyttänyt jokaisen vaatimuksen, jonka Jumala vaatii, ja kuitenkin Hän pysyy hiljaa, muista, usko sanoo, että Hän on. Sitten usko pitää kiinni siitä, tietämättä, mistä on kyse, mutta se tietää, että Hän on, ja se on varma, että Hän on.

44 Sitten, muista, jos Hän on, Hänen Sanojensa on oltava totta. Ja jos Hän vaati sinua täyttämään nämä asiat, ja sinä teit niin, silloin Hän on velvollinen huolehtimaan omasta Sanastaan. Älä peräänny ja sano: ”No, minä en koskaan parantunutkaan. Minä. . .” Oi, sinä raukka, heikkouskoinen. Älä usko sitä. Jos kaikki on tunnustettu ja kaikki on tuotu esille, ja sinä olet täyttänyt Jumalan vaatimukset, niin usko pysyy juuri siinä. Mikään ei liikuta sitä. Hän on, ja sinä olet varma. ”Ne, jotka Herra odottavat, saavat uuden voiman; he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny; jos he vaeltavat, eivät he väsy.”

45 Odotat, kun olet täyttänyt Hänen vaatimuksensa. Se tuo sinun uskosi koitokseen. Jos sinä olet täyttänyt. . . Jumalan vaatimukset on tehty, tai täytetty, ja sinä olet täysin käsitelty sen, ja sinä olet tehnyt kaiken sen, mitä Jumala vaati sinulta, silloin sinun uskosi lepää juuri siinä, että Hän on. Ole varma Jumalasta.

46 Tiedätkö, että Hän rakastaa koetella meitä. Hän rakastaa nähdä uskosi reaktion. Tiesitkö sen? Jumala haluaa nähdä, miten reagoit. Kun sanot: ”Oi Herra, minä uskon Sinuun. Sinä olet minun Pelastajani. Minä uskon, että Sinä olet Parantaja. Uskon, että Sinä olet Se, joka antaa Pyhän Hengen. Ja ne asiat, joita vaadin, Sinä olet se Jumala, joka antaa ne.” Ja sitten, kun tunnustat kaikki syntisi ja lupaat Jumalalle, mitä tulet tekemään, jos Hän antaa sinun parantua, ja sitten koska niin ei tapahdu, sinä juokset pelkurin tavoin pois jonnekin. Jumala ei voi käyttää sitä. Hän ei voi käyttää sinua mitenkään. Hän ei voi mitenkään vastata sinulle, koska Hän vastaa vain uskon kautta. Sitten yhtäkkiä sinä lähdet pois, eikä Hän voi vastata. Mutta todellinen, totinen usko seisoo siinä varmana, että Jumala on. Ole varma, että Hän on.

47 Ja jos Jumala pyytää tekemään tämän asian, tunnustamaan syntisi, ja niin edelleen, ja sinä olet tehnyt sen, usko sanoo, että Hän on, niin se tulee varmasti tapahtumaan. Sinun pyyntösi täytyy täytyä. Oi, minä—minä toivon, että sinä tajuat sen. Jos sinä olet varma Jumalasta, Jumala on varma Sanastaan. Hän vain odottaa koetellakseen sinua.

Hän teki sen monta kertaa. Kerrataanpa yksi tai kaksi tapausta.

48 Ajatelkaamme noita heprealaislapsia. Heidän ei tullut kumartaa epäjumalaa. Jumala luotti heihin. Ja kun he kuulivat, että heidän piti mennä tuliseen pätsiin, he sanoivat: ”Meidän Jumalamme on kykenevä pelastamaan meidät tästä pätsistä. Mutta vaikka Hän ei tekisikään sitä, me emme kumarra yhtäkään teidän epäjumalistanne.” Näettekö, he olivat luottavaisia ja varmoja Jumalasta.

49 He tiesivät, että Hän oli Jehova. He tiesivät, että Hän vastaa rukouksiin. Mutta vastaisiko Hän heidän tapauksessaan vai ei, sen täytyisi olla heidän parhaaksensa. Joten he vain antoivat lausuntonsa, tunnustivat syntinsä, ja kävelivät kuolemaan.

50 Kun he olivat menossa tuliseen pätsiin, tietäen, että he olivat varmoja siitä, että jos Jumala antaisi heidän palaa, Hän herättäisi heidät jälleen, ylösnousemuksessa. He olivat varmoja Jumalasta, koska he tiesivät, että Jumala tulisi tekemään kaiken heidän parhaakseen. Ja kun me olemme varmoja Jumalasta, me tiedämme, että Hän tekee kaiken meidän parhaaksemme.

51 Niinpä he antoivat yhden lausunnon. He olivat varmoja, ja he kävelivät suoraan tuliseen pätsiin. Ja Jumala antoi heidän kävellä sinne; istuen, katsellen heitä. Hän halusi nähdä heidän reaktionsa.

52 Kun kuningas kysyi: ”Kumarsitteko te, kun pasuuna soi?”

He sanoivat: ”Ei. Me emme kumartaneet.” Siinä on sinun uskosi, pitäen tiukasti kiinni.

”No sitten, jos te ette kumartaneet, niin tiedättekö minun määräykseni?”

”Kyllä, me tiedämme sinun määräyksesi.”

”Minun määräykseni on, että pätsi kuumennetaan seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin se on koskaan ollut, ja minä heidän teidät sinne. Haluatteko nyt kumartaa?”

”Ei. Me emme kumarra.” Siinä on heidän uskonsa.

53 Jumala sanoo: ”No niin, katsotaan, mitä he tekevät asialle. Katsotaan, miten heidän uskonsa reagoi.”

54 Niin kuningas sanoi: ”Sitokaa heidän kätensä ja sitokaa heidän jalkansa, ja lähtekää viemään heitä pätsiin.” Ja he kävelivät kohti tuota pätsiä, tuli kasvojensa edessä. Jumala pysytteli yhä aloillaan katsellen sitä. Mutta he olivat varmoja, että Hän oli Jumala. He olivat tehneet tunnustuksensa. He olivat oikaisseet kaiken, minkä tiesivät. He olivat varmoja siitä, että Hän oli Jumala.

55 Niinpä he kävelivät suoraan tuliseen pätsiin. Juuri viime hetkellä, siellä Hän tulee taivaista, ajaen tuulen vaunuilla, puhalsi liekit pois heistä, samalla kun Hän lohdutti heitä ja puhui heille.

56 Jumala antaa uskosi tulla siihen pisteeseen, missä se reagoi.

57 Kerran oli Vanhan Testamentin Job, jota Saatana, meidän syyttäjämme, syytti salasyntiseksi. Mutta Job tiesi, ettei hän ollut tehnyt syntiä. Hän tiesi tunnustaneensa kaiken, mitä hän oli tehnyt, ja uhranneensa polttouhrin. Se oli Jumalan vaatimus. Se oli kaikki, mitä Jumala vaati, tuon polttouhrin ja tunnustuksen. Ja Job oli tehnyt nuo asiat.

58 Ja Saatana sanoi: ”Minä otan hänen kamelinsa, sillä hän on rikas mies. Minä otan hänen lampaansa.” Ja lopulta hän otti hänen lapsensa, jotka olivat hänen sydäntään lähinnä.

59 Silti Job seisoi järkähtämättä, sillä hän tiesi, että Jumala, no, hän oli varma, että Hän oli Jumala, sillä hän oli puhunut Hänelle, ja hän oli täyttänyt Hänen vaatimuksensa. Hän tutki asiaa ja totesi: ”Minä olen uhrannut kaikki polttouhrit. Minä sanoin sydämessäni: ’Ehkäpä poikieni pitäessä juhlia, ja joihin tyttäreni osallistuivat, ehkä he kenties tekivät salaa syntiä sydämessään, joten minä uhraan polttouhrin heidän puolestaan ja tunnustan heidän vääryytensä.’”

60 Oi, Jumala! Kun ihminen pitää sen, mitä Jumala käski tehdä, hän on varma, että Hän on Jumala, Hänen täytyy vastata. Usko kutsuu Hänet paikalle, joka kerta.

61 Kun olet tehnyt sen, minkä tiedät olevan oikein, kun olet täyttänyt Hänen vaatimuksensa, kun olet tunnustanut ja oikaissut ja hyvittänyt, ja asettanut sen Jumalan eteen. En välitä siitä, kuinka hiljaa Hän on, Hän on yhä Jumala, joka odottaa voivansa asettaa tuon uskon sinne. Olet tehnyt tekosi, nyt Hän haluaa nähdä uskosi tekojesi kautta. Hän haluaa nähdä, mitä sinä teet.

62 Jos sinut on voideltu öljyllä ja puolestasi on rukoiltu, Jumala odottaa näkevänsä, miten sinä uskot sen. Niin ettet juokse sinne seuraavana sunnuntaina, ja juokse seuraavana päivänä, ja kun seuraava parantaja kulkee kaupungin kautta. Hän odottaa nähdäksensä reaktiosi uskosi perusteella. Ettet tule takaisin seuraavana päivänä ja sano: ”Minulla on niin huono olo, että arvelen, etten parantunutkaan. Sinä et ensinnäkään ole sovelias rukousjonoon. Sinä et ole. Sinä et ole. Sinä et ole vielä valmis siihen. Sinä et usko, että Hän on Jumala. Minä en . . .

63 Sinä saatat sanoa: ”Veli Branham, olen eri mieltä kanssasi.” Omat tekosi todistavat, mitä sinä olet. ”Hedelmistään te tunnette heidät.” Jos joku sanoo olevansa kristitty, ja silti juo ja tupakoi ja pelaa uhkapelejä ja kertoo likaisia vitsejä, ja sanoo: ”Osa Raamatusta on oikein ja osa ei,” hän saattaa saarnata Evankeliumia ja kieltää osan Raamatusta; hän on yhä syntinen. Hän ei ole vielä oikeassa.

64 Mutta kun sinä avoimesti tunnustat, että Jumala on sama Jumala, ja elämäsi on jätetty Hänen käsiinsä, ollaksesi: ”Herra, minä olen savi; Sinä olet saventalaja,” pyydä silloin mitä haluat. Usko ei järkähdä koskaan. Se tulee seisomaan juuri siinä.

65 Vaikka olosuhteet näyttävät kaatuvan oikealle ja vasemmalle, mutta tuo usko ei järkähdä koskaan, koska sinä olet varma, että Hän on Jumala. Ja jos Hän on Jumala, Hän pitää lupauksensa. Hän ei voi antaa lupausta ja rikkoa sitä. Jos Hän on Jumala, Hänen on pidettävä lupauksensa. Oi, minä rakastan sitä. Hänen on pysyttävä siinä.

66 Job uhrasi uhrinsa; hän oli tehnyt kaiken. Hän tiesi olevansa oikeassa. Ja sitten tuli seurakunnan jäseniä käymään, joitakin toisten kirkkokuntien seurakunnista, sanoen: ”Job, sinä voisit yhtä hyvin tunnustaa, että olet syntinen, sillä Jumala ei antaisi rangaista sinua tällä tavalla, ellet olisi syntinen.”

67 Mutta Job sanoi: ”Minä olen tehnyt tunnustukseni. Minä olen uhrannut polttouhrin Jumalan edessä, enkä minä ole syntinen.” Hän tiesi, missä hän seiso. Sitten kaikki jatkui, vain jatkui ja jatkui ja jatkui, niin raskaana kuin vain voi, yrittäen painaa Jobin alas, ja tuoda Jobin siihen pisteeseen, että hän kieltäisi Jumalan ja kieltäisi tuon polttouhrin. Heti, kun sinä itse ryhdyt toimimaan minkä tahansa tunnustuksesi kanssa, se osoittaa heikkoutesi, epäilyksesi Jumalaa kohtaan. Kun sinä pyydät Jumalalta jotakin, ja sitten kuljet ympäriinsä epäillen sitä, silloin sinä olet epäilijä etkä uskovainen.

68 Job tiesi, missä hän seiso, ja hän seiso vakaasti tuolla perustuksella.

69 Ei ihme, että Perronet sanoi kuolinhetkellään:

Kristuksella, vankalla Kalliolla minä seison;
Kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa.

70 Tuolla horjumattomalla Jobin tunnustuksen kalliolla, jopa hänen rakas vaimonsa hylkäsi hänet. Kun hänen terveytensä oli mennyt, ja hän oli paiseiden peitossa, ja hän raapi itseään ja kirosi päivän, jona hän oli syntynyt. Hän sanoi: ”Älköön aurinko edes paistako! Pysyköön kuu poissa yöllä.”

Hänen vaimonsa sanoi: ”Job, sinä olet viheliäinen. Miksi et kiroa Jumalaa ja kuole?”

71 Hän sanoi: ”Sinä puhut niin kuin typerät naiset.” Hän oli varma, että Jumala oli olemassa, ja että hän oli täyttänyt vaatimukset. Oi, minusta tuntuu hengelliseltä. Hän tiesi täyttäneensä Jumalan vaatimukset, ja se ratkaisee sen. Jumala koetteli hänen uskoaan. Hän tulee koettelemaan sinun uskoasi. Hän tulee koettelemaan minun uskoani.

72 Mutta kun me olemme täyttäneet Hänen vaatimuksensa: ”Tehkää parannus, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan,” se on Hänen lupauksensa. ”Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat. Voidelkoot he heidät öljyllä, ja rukoilkoot heidän edestään. Uskon rukous pelastaa sairaat ja Jumala antaa heidän nousta jälleen.” Se ratkaisee sen. ”Tunnustakaa toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta.” Te olette täyttäneet Jumalan vaatimukset.

73 ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia; he puhuvat uusilla kielillä; jos he nostavat käsin käärmeitä tai juovat jotakin kuolettavaa,

ei se heitä vahingoita; jos he panevat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi.” Se ratkaisee sen.

⁷⁴ Ole varma Jumalasta. Ole varma, että sydämessäsi uskot, että se on Jumalan sana. Job oli.

Hänen vaimonsa sanoi: ”Miksi et kiroa Häntä ja kuole? Sinähän tulet huonommaksi koko ajan.”

⁷⁵ Kuinka mielellään Saatana heittääkin tuota sinulle. ”Ethän sinä ole yhtään sen parempi kuin silloin, kun sinut voideltiin öljyllä. Sinä et ole yhtään paremmassa kunnossa kuin silloin, kun nuo saarnaajat rukoilivat puolestasi. Nuo saarnaajat eivät ensinnäkään ole oikeassa.” Tuolla saarnaajalla ei ole merkitystä. Uskosi elävään Jumalaan ratkaisee. Ei se, mitä saarnaaja on; vaan se, mitä Jumala on. Saarnaaja ei koskaan antanut lupausta; Jumala antoi lupauksen. Se ei riipu saarnaajasta; se riippuu Jumalasta, ja sinun uskostasi uskoa, että se on Jumala. Niinpä ole varma Jumalasta. Ole varma, että se on Jumala, ja että se on Jumalan Sana. Ja Jumala on Sanassaan.

⁷⁶ Ja Job sanoi: ”Sinä puhut niin kuin typerä nainen.” Hän sanoi: ”Herra antoi ja Herra otti; ylistetty olkoon Herran nimi.” Hän oli varma, että Jumala oli olemassa.

⁷⁷ Ja kun hän sai sen suustaan, alkoivat ukkoset jylistä ja salamat leimahdella. Jumala siirtyi näyttämölle. Se kutsuu Hänet aina näyttämölle. Hän pysyi pitkään hiljaa.

⁷⁸ Niin Hän tekee. Katsokaa tätä helvettiin matkalla olevaa amerikkalaisten joukkoa, kirkossa käyviä tekopyhiä. Minä en ole vihainen. Mutta synti suututtaa kaikkia, jotka ovat oikeassa suhteessa Jumalan kanssa. Minä en ole vihainen kansakunnalle, minä en ole vihainen ihmisille, mutta minä olen vihainen paholaiselle, joka on saanut nämä asiat sokaisemaan ihmiset.

⁷⁹ Nämä sokeat pastorit ja saarnaajat antavat ihmisten selvitä jonkinlaisella pienellä ihmistekoisella teologialla. Teidän täytyy uudestisyntyä. Ja Jumala pitää Sanansa. Nähdessämme hänet, kun hän tuudittaa heitä. Parempi olla varma siitä, että Jumala on olemassa. ”Heillä on jumalisuuden muoto, mutta kieltävät sen voiman.

⁸⁰ Tämä pieni naisraukka, hän tiesi, että Hän oli Jumala. Kun tuo ruukku tyhjjeni tyhjemmäksi, tyhjemmäksi, tyhjemmäksi, olosuhteet pahenivat ja pahenivat koko ajan. Mutta Jumala antoi sen mennä niin. Hän vain rakastaa tehdä niin. Hän rakastaa koetella uskoasi nähdäkseen, kuinka toimit sen suhteen, antaa voidella sinut öljyllä ja rukoilla puolestasi, ja sitten tekee vointisi huonommaksi. Hän sanoi: ”Tulehan nyt, Saatana, koettele häntä. Minä tiedän, että hän uskoo Minuun.” Ylistetty olkoon Jumala iankaikkisesti! Oi! ”Koettele häntä nyt. Minä tiedän, että hän on vakuuttunut Sanastani.” Voisiko Hän sanoa niin sinusta?

81 Hän sanoi niin Jobista. Hän sanoi: ”Tee hänelle mitä haluat, mutta älä ota hänen henkeään, sillä minä tiedän, että hän rakastaa Minua. Hän on uhrannut polttouhrin. Hän on täyttänyt vaatimukset. Hän on tehnyt sen, mitä Minä käskin hänen tehdä, ja hän uskoo sen. Pyöritä häntä nyt vaikka tulisilla hiuililla, jos haluat.” Hän otti kaiken pois häneltä. Jumala kaksinkertaisti sen, kun Hän antoi sen takaisin hänelle. Varmasti, Hän tulee tekemään niin.

82 Hän koettelee uskoamme nähdäkseen, uskommeko me todella, että Hän on Jumala.

83 Epäilemättä tuo pieni nainen sanoi: ”Minä rukoilin. Minä rukoilin. Tiedän olevani kelvoton pakana.”

84 Muistakaa, että Jeesus puhui hänestä Raamatussa. Hän sanoi: ”Eikö Israelissa ollut paljon leskiä Elian päivinä? Mutta hänet lähetettiin ainoastaan yhden luokse, ja hän oli pakana.”

85 ”Oi,” hän sanoi, ”minä rukoilen.” Ehkä, kun nainen näki tuon viimeisen pienen leipäsen, kuolema oli jo astunut portista sisään ja tullut ovelle. Yksi suupala kummallekin, ja hän ja hänen poikansa kuolisivat. Voin nähdä hänen rukoilevan koko yön, kuumien tuulten puhaltaessa, ja maa oli kärehtynyt, ja ihmiset itkivät ja kirkuivat kaduilla. Hän käveli ympäriinsä talossa. Hän katsoi pientä poikaansa. Katsoi poikansa pientä pyjamaa; se oli aivan kulunut, ja hänen jalkansa töröttivät ulkona. Hän katsoi omia käsiään, jotka olivat ryppyiset. Hän käveli edestakaisin, mutta hän sanoi: ”Minä tiedän, että Hän on Jumala. Minä olen tunnustanut kaiken. Olen tehnyt kaiken, mitä Hän vaati. Minä pyydän elämämme säilymistä Hänen kunniakseni.” Jumala oli nähnyt hänet.

86 Loput heistä menivät ulos, ja pitivät suuret tanssit jossakin, kaunistivat itseään, heillä oli nykyaikainen televisio-ohjelma tai jotain, jatkoivat maailman menoa. Mutta tuo nainen oli yksin Jumalan kanssa.

87 Aamu koitti. Hän sanoi: ”Pikkumies itki koko yön saadakseen jotain syötävää. Mitä minä teen yhdellä pienellä kourallisella jauhoja?”

88 Tiedätkö, tuo jauho oli Kristus. Kuka tahansa raamattuoppilas tietää, että Kristus oli jauhouhri. Ja tuo jauhouhri täytyi myös jauhaa erityisillä jauhinkivillä, niin että jokainen pieni jyvänpala oli jauhettu samankokoiseksi; koska Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja jokainen uskovainen uskoo sen ja lepää siinä. Halleluja! Sinä saat pitää kaiken vanhan, kylmän, muodollisen uskontosi, minkä haluat. Omalta osaltani, minä uskon, että Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Minä otan kantani jumalankieltäjien maailmassa. Minä yhä uskon, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

⁸⁹ Nuo jauhinkivet jauhoivat kaiken samankokoiseksi, koska Hän on sama. Hän on sama Jumala, joka Hän oli silloin, Hän on sitä juuri nyt, tänä aamuna. Hän tulee aina olemaan sama. Sitä tuo jauho merkitsi.

⁹⁰ Ja öljy tarkoittaa Henkeä, kuten me tiedämme Hesekielin 4. luvusta, ja niin edelleen. Siitä syystä me voitelemme öljyllä; se on Henki. Mitä se on? Niin kuin Johanneksen evankeliumin 4. luvussa sanotaan: ”Isä etsii sellaisia, jotka palvovat Häntä hengessä ja totuudessa.” Jeesus oli Totuus. Hän oli Jauhohuri, ja tämä öljy oli Henki. Ja Hengen, sekoitettuna Totuuden kanssa, täytyy tuottaa jotakin. Kun ne pannaan yhteen, siitä syntyy leipä. Oi!

⁹¹ Missä on sinun uskosi? Kun Jumalan Sanaa saarnataan Sen yksinkertaisuudessa, kuitenkin Sen voimassa, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja Sana tulee jauhoksi, niin sinulla on öljyä, johon sekoittaa se. Se voi olla vain pieni kourallinen, tai lusikallinen, mutta mitä se onkin, se on todellista.

⁹² Mitä varten se on nyt valmistettu? Se on valmis ristiä varten. Se on valmis itsensä uhraamista varten. Se sinun täytyy tehdä. Jos Sana on saarnattu, ja sinulla on Henki ja olet sekoittanut sen yhteen, on itsensä uhraamista kieltää kaikki kipu, kieltää kaikki sairaudet, kieltää kaikki, mikä on vastoin Jumalan Sanaa, ja seistä Siinä.

⁹³ Lääkäri sanoo *sitä, tätä* tai *tuota*; sillä ei ole mitään väliä. Sinä seisot Siinä, koska Jumala sanoi niin. Jauho tuli. Sinulla on öljy. Sinä sekoitit sen yhteen.

⁹⁴ Kuulen nyt äänen. Hieman päiväkoiton jälkeen. Ääni puhuu ja sanoo: ”Mene pihalle ja hae kaksi keppiä.” Huomasitteko, että Raamattu sanoi ”kaksi keppiä”? Risti. Hänellä on jauhoja ja öljyä, mutta häntä pyydetään nyt toimimaan; toimimaan sen kanssa. Niin paljon kuin sinulla on, niin paljon jauhoja tai öljyä kuin tarvitset, mutta sinun on toimittava; itsensä uhraaminen.

⁹⁵ Kaksi keppiä. Entisaikaan ei ollut mitään parempaa tapaa tehdä tulta. Kun otat kepin ja asetat sen poikittain toisen kepin päälle, sytytät sen keskeltä, silloin molemmat puolet syttyvät. Sillä tavalla intiaanit polttavat nuotiota. Olen polttanut sitä, monta kertaa, koko yön. Kun otat vain puunrungon ja asetat sen *tällä* tavalla ja toisen *sillä* tavalla, ja sitten vain työnnät niitä tuleen sitä mukaa, kun ne palavat.

⁹⁶ Nuo kepit olivat risti. ”Kaksi keppiä,” Raamattu sanoi. Tuo ääni sanoi: ”Mene pihalle ja nouda kaksi keppiä.” Samaan aikaan vuorella ääni jylisi profeetalta ja sanoi: ”Mene kaupunkiin. Minä olen antanut käskyn.” Oi! Molemmat heistä tottelivat. Jotakin täytyy tapahtua. Molemmat heistä tottelevat.

97 Jos saarnaaja saarnaa Sanan, ja ihminen, joka vastaanottaa Sen, uskoo Sen ja toimii Sen mukaisesti, jotakin täytyy tapahtua. Jos sinä olet syntinen, sinun täytyy pelastua. Jos sinä olet sairas, sinun täytyy parantua, koska Jumala lupasi sen, jos me olemme varmoja Jumalasta.

98 Aivan yhtä varmasti, kuin Hän on Jumala, Hänen täytyy pitää Sanansa. Varmasti! Sitten käsky oli: ”Mene kaupunkiin, sillä minä olen käsenyt leskinaista.” Näky tuli profeetalle. Tässä hän tulee kävellen. Hän ei tiedä, minne hän on menossa; sillä ei ole mitään merkitystä. Hän vain tottelee.

99 Tämä nainen ei tiedä, missä kepit ovat, mutta pihalla jossakin on kaksi keppiä. Hän lähtee liikkeelle. Hän menee pihalle. Hän katsoo ympärilleen: ”Voi, miten kuumaa!” Kaupungin huudot, yölliset kulkijat tulevat, kompuroiden eteenpäin, juoden viinejensä ja niin edelleen. Hän katsoo kadulle. Hän ei näe mitään. Hän löytää yhden kepin; osan rististä, itsensä uhraamisesta. Hän löytää toisen palasen, kepin. Ja kun hän poimi tuon toisen kepin. . .

100 Voi, kuinka synkkää sen on täytynytään olla, kuolema oli ovella. Hän ja hänen poikansa täytyisi syödä pieni palanen maissileipää ja kuolla. Siinä kaikki. Ja joskus juuri synkkyiden keskellä me kuulemme äänen.

101 Kun hän poimi tuon toisen kepin ja lähti takaisin sisälle, portilta kuului ääni, joka sanoi: ”Tuo minulle vähän vettä astiassa.”

102 Hän kääntyi katsomaan, nämä kaksi keppiä kädessään, kun jauhot ja öljy olivat jo sekoitettuna ja valmiina. Hän sanoi, että hän oli leiponut sen, sekoittanut ne yhteen. Sillä tavalla Sanan ja Hengen täytyy sekoittua yhteen. Asetu itsensä uhraamisen ristille, kieltäen kaiken, mikä on vastoin sitä, mitä sinä olet pyytänyt. Juuri niin. ”Minä sekoitin sen, nyt menen hakemaan nämä kepit.”

Ja tuo ääni sanoi: ”Tuo minulle vähän vettä astiassa.”

103 Hän katsoo ja hän näkee miehen seisomassa, nojaamassa porttiin, kapeaposkisen, parrakkaan, kaljupäisen, katsomassa portin toiselle puolelle, kietoutuneena vanhaan lampaannahkaan. Näytti siltä, että hän oli sellainen ystävällisen näköinen vanha herra.

104 Nainen sanoi: ”Minä jaan veteni hänen kanssaan.” Elämän vedet, sinä olet valmis antamaan siitä kenelle tahansa, kertomaan siitä kenelle tahansa, menemään minne tahansa. ”Hetkinen vain, herra.” Hän menee takaisin sisälle, kepit kädessään.

105 Ja ääni jylisi jälleen: ”Älä jaa ainoastaan vettäsi, vaan tuo minulle pieni palanen leipää kädessäsi.” Elämän leipä; elämän

vesi! Oliko kyse elämästä? Hän kuolisi niin pian, kun se loppuisi. ”Tuo minulle vetesi ja tuo minulle leipäsi.”

106 Mitä me löydämme tästä? Minkä opetuksen voimme löytää? ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja kaikkea Hänen vanhurskauttaan; niin myös kaikki muu teille annetaan.”

”Tuo minulle vähän vettä ja palanen leipää.”

107 Sitten hän kääntyy synkkydessään. Voin kuulla hänen sanovan: ”Herra,” jotenkin tähän tapaan, ”sinä olet erilainen kuin muut näkemäni miehet, ja miehet, joiden kuulen puhuvan. Sinä vaikutat olevan niin varma siitä, mistä puhut. Mutta minulla on vain tarpeeksi jauhoja, vain kourallinen, ja vain lusikallinen öljyä. Olen leiponut sen, ja aion paistaa sen näillä kahdella kepillä. Ja minä syön sen, minä ja poikani, ja kuolemme. Siinä on kaikki, mitä minulla on.”

108 Mitä me kuulemme sitten seuraavaksi? ”Mutta tuo minulle ensin tuo pieni leipäkakku.” Jumala ensin. Huolimatta siitä, mitä kuka tahansa muu sanoo, mitä tahansa muita asioita, mitä mikä tahansa todiste sanoo, kuinka synkältä se näyttää, mitä tahansa se saattaakin olla, ota Jumala ensin. Hänen Sanansa ensin.

109 ”Lääkäri sanoi, etten voi parantua.” Mutta Hänen Sanansa ensin. ”Olen liian syntinen. Olen prostituoitu. Olen uhkapeluri. Olen juoppo.”

Jumalan Sana ensin. ”Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; punaiset kuin purppura, tulevat ne villanvalkoisiksi.” Ensimmäisenä Jumala.

110 ”Mene, tuo minulle ensin pieni leipäkakku. Kaikki, mitä sinulla on, tuo se minulle.” Oletko sinä halukas antamaan sen Hänen käsiinsä?

111 Elämäni, kaiken sen, mitä minä olen. Olen viisikymmentävuotias. ”Oletko sinä halukas, William Branham, antamaan sen Minulle? Oletteko te valmiita, te pienet lapset, antamaan elämäne Minulle? Oletteko te halukkaita? Voitteko tehdä sen, sairaat ihmiset? Voitteko luottaa Minuun? Laittakaa Minut ensimmäiseksi.”

112 ”Tuo pala leipää kädessäsi ja nouda minulle vähän vettä.” Hän katsoi miestä. Jokin kertoi hänelle, että tuo mies tiesi, mistä puhui.

Jumala tuntee omansa. ”Lampaat... Minun lampaani tuntevat Minun Ääneni. He tietävät, onko se Kirjoitusten mukaista vai ei, onko se oikein vai ei.”

113 Hän kääntyy kuuliaisesti. Niin sinun on tehtävä. Ja kun hän kääntyi totellakseen sitä, mitä profeetta käski hänen tehdä, silloin taivaasta kuului ukkosenjylinä, jota jokainen ihminen odottaa kuulevansa. Sillä profeetan äänestä lähti ukkosenjylinä, jota jokainen syntinen ja jokainen sairas henkilö kaipaa kuulla: ”NÄIN SANOO HERRA.”

114 Kuinka me kaipaammekaan kuulla Sitä! Kuinka ihmiset asettuvat ajotielleni ja sanovat: ”Tule tälle ovelle. Tyttäreni on *sellaisessa* kunnossa. Minun lapseni, voi, niin huonossa kunnossa. Sano vain sana.” Kuinka sinä voit sanoa sen ennen kuin se on suussasi? Sinä sanoisit sen itse. Mutta he kaipaavat kuulla tuon: ”NÄIN SANOO HERRA.”

115 Ja sieltä se tuli yli aidan, koska hän oli tottelevainen. Ja synkkyys hälveni. ”NÄIN SANOO HERRA. Jauhot eivät lopu ruukusta eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, kunnes Herra Jumala antaa sateen maan päälle.” Oi, mikä lohdutus!

116 Hän valmisti leipäsen. Hän antoi sen profeetalle. Hän palasi takaisin ja valmisti sitä pojalleen ja itselleen. Ja heillä oli runsaasti syödä ja juoda tuossa maassa.

117 Mistä se tuli? Miten se tuli sinne? Kertokaa minulle tieteellisesti, mistä tuo jauho oli peräisin. Mistä tuo öljy tuli? Miten se tuli tuohon astiaan? Hän kaatoi sen tyhjäksi, joka aamu. Hän tyhjensi jauhuruukun, joka aamu, ja se oli tyhjä. Mutta kun hän meni noutamaan lisää, sitä oli siellä. Mistä se tuli? Tartu kiinni Jumalasta Hänen Sanassaan. Ole varma Jumalasta. Hän on Luoja.

118 Sinä olet saattanut menettää terveytesi. Sinä olet saattanut menettää seurakuntayhteytesi. Tartu kiinni Hänen Sanastaan. Ole varma, että Hän on Jumala. Ajat, jotka nyt näyttävät synkiltä, eivät ehkä näytäkään niin synkiltä, jos sinä vain otat Hänen Sanansa ja olet varma, että Hän on Jumala.

119 Saksassa näin kerran maalauksen, ja se jäi aina mieleeni. Eräs saksalainen taidemaalari on maalannut . . . kuvan joka on— jota kutsutaan nimellä ”Pilvimaa.” Kun sen näkee kaukaa, se on kauhistuttavimman näköistä synkkyyttä, mitä on koskaan nähty. Pelkkiä pilviä, jotka on sotkettu yhteen, kun sitä katsoo kaukaa. Mutta kun sitä katsoo todella läheltä, se muuttuu. Se on enkelien siipiä lyömässä yhteen, laulaen hallelujaa Herralle. Niinpä sitä synkkyys joskus on. Jos katsot sitä kaukaa, se näyttää synkältä ja pimeältä. Mutta tartu kiinni Jumalan Sanasta, ja ole varma, että Hän on Jumala, ja mene lähemmäksi sitä, niin tulet huomaamaan, että se on vain enkelien siipiä lyömässä yhteen.

120 Naista kutsuttiin jokseenkin Aabrahamin tavoin antamaan kaiken, mitä hänellä oli, laskemaan sen uhrialtarille. Ehkä sinua on kutsuttu samalla tavalla, tänä aamuna. Luovu omista tavoistasi. Luovu epäuskostasi. Luovu kaikesta, mitä sinulla on. Ja ota sitten öljy ja Sana, ja sekoita ne yhteen, ja laske se itsensä uhraamisen alttarille. Sinä tulet huomaamaan, että se kutsuu Jumalan näyttämölle, aivan yhtä varmasti kuin minä seison täällä saarnatuolissa.

Ajatelkaa sitä rukoillessamme.

¹²¹ Onko sinulla tänään tarvetta? Onko sinulla suurempi tarve kuin mitä fyysisesti pystyt saavuttamaan? Onko raha niin lopussa, ettet pysty maksamaan vuokraasi? Haluavatko lapset uusia kenkiä, eikä sinulla ole rahaa ostaa niitä? Onko jauhoruukku tyhjä kotonasi ja öljyastia kuivumaisillaan? Sinä et pysty ostamaan rehua karjallesi? Ja siellä, onko jotakin vialla? Muista, että Hän antoi lupauksen.

¹²² Oletko sairas, ja lääkäri sanoo, että sinä tarvitset leikkauksen? Sinulla ei ole rahaa siihen? Sinulla on tarve.

¹²³ Oletko syntinen? Onko tarpeesi suuri, tietäessäsi, että jos Jumala kutsuisi sinut pois tänään, olisit kadotettu? Oletko luopio, joka pakenee Jumalaa? Ja tiedät kuuluvasi johonkin seurakuntaan, mutta tiedät, etteivät asiasi ole kunnossa? Sinun omatuntosi kertoo sinulle, että Sanan mukaan sinun asiasi eivät ole kunnossa. Ja sinulla on tarve. Älkää antako näiden sanojen pudota ohdakkeiseen maahan, tai kiville, kivisiin sydämiin. Pudotkoon ne hyvään, hedelmälliseen maaperään.

¹²⁴ Jos olet sairas ja sinä . . . lääkäri sanoo, ettet voi parantua, ja sinä lupaat Jumalalle, että palvelet Häntä koko elämäsi ajan, ja olet varma, että Hän on Jumala, niin tule täyttämään Hänen vaatimuksensa. Jos sinulla on tarve, niin tekisitkö ensin sen verran, että nostaisit kätesi Jumalan puoleen, että sinulla on tarve jostakin? Jumala siunatkoon teitä.

Rukoilkaamme.

¹²⁵ Oi Herra, aivan yhtä varmasti kuin minä olen täällä saarnastuolissa tänä aamuna, minä tiedän, ettei yksikään noista käsistä voinut nousta Sinun tietämättäsi, sillä Sinä olet Jumala. Sinä sanoit: ”Eikö niin montaa varpusta myydä kahteen ropoon? Kuinka paljon arvokkaampi olet sinä kuin varpunen!” Kuinka paljon enemmän Sinä näit näiden kuolevaisten olentojen kädet, joiden puolesta Sinun Poikasi Jeesus kuoli! Kuinka paljon enemmän Sinä näit heidän kätensä, kuin varpusen, jos se putoaisi tänä aamuna! Luulenpa, ettei tusinaakaan varpusta myytäisi pennillä tänä aamuna, koska kukaan ei halua niitä. Niiden hautaamisesta olisi vaivaa. Mutta Sinä tunnet jokaisen niistä; Sinä tiedät jokaisen höyhenen niiden ruumiissa. Sinä tiedät jokaisen hiuksen, joka on meidän päässämme.

¹²⁶ Oi Herra, vastaa rukoukseen. Salli heidän olla varmoja tänä aamuna, että Sinä olet Jumala, ja että se on Sinun Henkesi. Voikoon tämän nykyaikaisen uskonnon tylsyys ja hohto tipahtaa pois heistä, tuo sanonta: ”Oi, minä kuulun *sellaiseen* tiettyyn seurakuntaan.” Jumala, haihtukoon se heidän mielestään juuri nyt. Voikoot he nähdä tämän yhden hetken aikana välähdyksen iankaikkisesta elämästä. Ja sitten he etsivät ja janoavat Sitä, tietääkseen, mikä Jumala on, ja he ovat varmoja siitä, että Hän on. Hän pitää Sanansa.

127 Syntisille, voikoot he tehdä parannuksen nopeasti, valmistautua kastettaviksi Jeesuksen Kristuksen nimessä. Ja Sinä lupasit, että Sinä antaisit heille Pyhän Hengen. Sinä sanoit sen, Herra. Sinä pidät lupauksesi.

128 Joku luopio, joka on varma, että Sinä olet Jumala, ja he ovat harhailleet pois. Tulkoot he tänään, koska Sinä sanoit: ”Vaikka syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi. Purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkeisiksi.”

129 Ja jos on niitä, jotka ovat sairaita, ymmärtäkööt he, että Sinä olet Jumala. Sinä pidät Sanasi. Sinun täytyy pitää Sanasi. Kun he asettavat itsensä öljynsä kanssa, tuon Hengen kanssa, joka heissä on, joka tunnustaa heidän uskovan. Ja sitten myös Sanan, Elämän Leivän kanssa, joka on saarnattu, Kristus; jauhettuna heille Vanhassa Testamentissa; ja Uudessa Testamentissa osoittaen, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Sekoittakoot he tuon Sanan Öljyn, Hengen kanssa, joka heillä on, seiskööt he sitten alttarilla, sanoen: ”Tämä on kaikki, mitä minulla on, Herra. Minä tuon sen.”

Oi, kuinka Sinä moninkertaistat! Kuinka se kutsuu näyttämölle historian Jumalan! Kuinka se saa Jehovan nousemaan, sydän pakahtuneena, että ”Minulla on lapsi, joka tottelee Minua. Olen pannut hänet koetuksen lävitse, ja hän osoittaa rakastavansa Minua ja uskovansa Minua. Hän on varma, että Minä olen.” Sillä on sanottu: ”Sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Hän on, ja että Hän palkitsee ne, jotka ahkerasti Häntä etsivät.” Suo se tänä hetkenä, kun me jätämme sen Sinulle.

130 Ja nyt päidemme ollessa kumarrettuina. Ja ne, joilla on tarve jostakin, nousisitteko seisomaan, jotka haluavat asettaa . . . No niin, jos sinä et ole varma, että Hän on Jumala . . . Jos sinä olet varma, että Hän on Jumala, että Hän pitää lupauksensa, pelastuksesta, parantumisesta, tai mitä tahansa se onkaan, jos sinä olet varma, että Hän on Jumala, nouse seisomaan. Jos haluat rukoilla jonkun toisen puolesta, nouse seisomaan. Jos sinä olet—jos sinä olet varma, että Hän on Jumala, tee pyyntösi tietäväksi pyhien kokouksissa. Sinä teet niin, kun nouset seisomaan . . . [Tyhjä kohta nauhassa—Toim.]

”Olen varma, että Hän on Jumala. Uskon, että Hän pitää Sanansa. Ja olen varma, että pyyntöni . . . Lasken sen Veren alle juuri nyt.” Jos sinä teet sen, lasket jokaisen synnin, jokaisen . . . Synti on epäuskoa. Sinä saatat olla seurakunnan jäsen, mutta tarkoitan syntiä, sinun ”epäuskoasi.” Sinä lasket sen nyt uhrina. Sinä tulet uhraamaan sen. Sinä tulet ristille. Sinä uhraat nyt kaiken epäuskosi. Ja sinä annat sen Hänelle, ja tiedät, että Hän on, ja sinä olet varma, että Hän vastaa. Jos sinä olet sitä mieltä, nosta kätesi. Pysykää siinä.

¹³¹ Herra, Sinä olet Jumala. Tässä on heidän öljynsä ja viljansa sekoitettuna yhteen. He tuovat sen ristille, missä Jumalan tuli lankeaa heidän sydämiinsä (jos he todella tarkoittavat sitä) ja kuluttaa tuon uhrin. Sinä tulet näyttämölle, nostat tulvaveden. Tulet Taivaasta tulisissa vaunuissa. Sinä ravistelet koko taivasta ja maata palkitaksesi heidät.

¹³² Kun he seisovat kädet ylhäällä, merkkinä siitä, että he uskovat, ja että he ovat laskeneet itsensä ja jokaisen pyyntönsä, joka heillä on, suoraan Sinun alttarillesi. Oi taivaan ja maan Jumala, taivaiden ja maan Tuomari, varmasti taivaan ja maan Tuomari on tekevä oikeudenmukaisen teon. Varmasti Hän pitää Sanansa, Sinä, joka tunnet miesten sydämet, naisten sydämet, näiden ihmisten sydämet.

¹³³ Herra Jumala, minä nostin omat käteni, sillä minä tiedän, että palvelustehtäväni muuttuu nyt. Ja minä uskon, että Sinä olet. Olen nähnyt Sinut seisomassa tuossa Tulipatsaassa. Olen nähnyt Sinun tutkivan ihmisten sydänten salaisuudet. Etkä Sinä ole kertaakaan epäonnistunut. Sinä lupasit sen, kun Sinä teit sen tuolla kadun toisella puolella, kun Sinä aloit tehdä näitä asioita ensimmäistä kertaa. Ja Sinä suojelit minua ympäri maailman, ja uudelleen ja uudelleen. Olen varma, että Sinä olet Jumala. Olen varma siitä.

¹³⁴ Uhraan itseni näiden ihmisten kanssa, ja uhraan kaiken, mitä minulla on, Herra, Sinulle, palvelusta varten. Minä ryhdyn jälleen, Herra, kulkemaan ympäri maailmaa. Auta minua, oi Jumala. Jos milloinkaan olen epäillyt Sinua, anna minun syntini anteeksi. Anna anteeksi minulle minun epäuskoni. Minä tiedän, että Sinä olet, ja Sinä palkitset ne, jotka Sinua etsivät.

¹³⁵ Samoin minä tunnustan kansani synnit tänä aamuna, heidän heikkoutensa ja heidän epäilyksensä, kun he seisovat kädet ylhäällä. Minä tunnustan heidän syntinsä, Herra, ja kaikki meidän heikkoutemme. Lähetä Pyhä Henki yllemme, Sinun hyväksyntäsi sinetin kanssa, että Sinä olet Jumala. Ja että Sinä olet nyt täällä vastaanottaaksesi meidät ja ottaaksesi meidät käsivarsillesi ja lunastaaksesi meille kaiken sen, minkä olemme kadottaneet. Jos se on meidän terveytemme, palautukoon se ennalleen satakertaisesti. Jos se on meidän sielumme, palatkoon se meille kukoistavana, loistavana, Pyhällä Hengellä täytettynä, esiteltäväksi Jumalan edessä. Jos se on epäusko, tulkkoon meille jälleen, Herra, usko siirtää vuoria. Suo se, Herra.

¹³⁶ Me uskomme, että Sinä liikut, Pyhä Henki täyttäen äärimmilleen tämän koko rakennuksen, nämä ihmiset, ja heidän sydämensä, liikuttaen heitä vastaanottamaan elävän Jumalan. Tämän me teemme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
Jumalallinen Pelastaja;

Kuule minua nyt, kun rukoilen,
 Ota pois kaikki syntini,
 Äläkä koskaan anna minun eksyä
 Pois sinun viereltäsi.

¹³⁷ Tarkoitatko sitä? Vastaanotatko sen? Nosta kätesi ja sano:
 ”Minä otan sen nyt vastaan. Minä uskon Häntä.”

Kun elämän synkässä sokkelossa kuljen,
 Ja surut ympärilläni levittäytyvät,
 Ole Sinä minun oppaani;
 Käske pimeyden muuttua päiväksi,
 Pyyhi murheen pelot pois,
 Äläkä koskaan anna minun eksyä
 Pois sinun viereltäsi.

Kumartakaamme päämme.

¹³⁸ Tämän ankanan, leikkaavan sanoman jälkeen; tylyn, ja joka on tuotu esiin karkealla tavalla, mutta se on Totuus. Ja jos sinä nöyrästi uskot, että sen, mitä olet pyytänyt, sinä saat, niin älä koskaan anna minkään työntää itseäsi pois tuolta suoralta tieltä. Seiso juuri siinä. Vaikka kuinka paljon saarnaisin, mitä tahansa tekisin, tai mitä hyvänsä kuka tahansa ihminen tekisi, se ei koskaan vaikuta, ennen kuin sinä vastaanotat sen omana henkilökohtaisena omaisuutenasi.

¹³⁹ Jos sinä uskot sen koko sydämeestäsi, kaikki, mitä olet kaivannut, jos sinä olet tunnustanut syntisi, Jumala on antanut sinulle anteeksi. Älä enää koskaan epäile sitä. Jos sinä olet luopio, sinut on otettu takaisin, tänä aamuna. Jos sinä tarvitset Pyhää Henkeä, ota silloin kaste Jeesusuksen Kristuksen nimessä syntiesi anteeksisaamiseksi. Se on Jumalan Sana. Hän ei tule muuttamaan sitä mitään seurakuntaa, mitään kirkkokuntaa, tai ketään muutakaan varten. Sen täytyy olla sillä tavalla. Meidän on täytettävä Hänen vaatimuksensa, ei seurakunnan vaatimuksia, vaan Hänen vaatimuksensa. Niin meidän täytyy tehdä.

¹⁴⁰ Hän sanoi: ”Uskon rukous pelastaa sairaan.” Jos sinä olet sairas, olen rukoillut uskon rukouksen sinun puolestasi. Sinä rukoilit sen omassa sydämessäsi. Ja sinä uskot sen, vastaanotat sen, sinä seisot järkähtämättä siinä. Sen täytyy olla sillä tavalla. Mikään ei voi viedä sitä, vaikka kuinka synkältä se näyttää.

¹⁴¹ Sinä sanot: ”No, saattaa näyttää siltä, kuin olisin yhä sairas.” Se ei. . . Se on vain enkelien siivet kerääntyneenä yhteen. Siinä kaikki. Se on Jumala siunauksen muodossa. Se näyttää sinusta synkältä. Astu hieman lähemmäksi sitä ja katso sitä uudestaan, katso, eikö se olekin Jumala, joka seisoo siellä, pitää Sanansa.

¹⁴² Nyt kun päämme ovat kumarrettuina, annan kokouksen veli Nevillelle, pastorillemme.

59-0125 Ole varma Jumalasta
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

FINNISH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org